

[Ninn-Hansen.]

at handelsministeren og jeg er enige om, at det rigtige og rette folkeoplysende arbejde ikke skal være præget af ensidighed, men af alsidighed, og at de oplysninger, der gives, skal være sagligt korrekte og også på et ordentligt niveau. Det mener jeg ikke disse bøger er. Jeg håber også, at handelsministeren og jeg kan blive enige i energisagen. Hvis handelsministeren vil fremme en hurtig afgørelse af spørgsmålet om atomkraft, så tror jeg endda, vi kan blive meget enige.

Men det, det drejer sig om her, er at tage stilling til udgivelse af bøger, hvor denne fjerde bog ikke er den eneste, der er blevet kritiseret såvel for det saglige indhold som for den ensidighed, der præger den.

Men lad os blive ved denne fjerde bog. Det var ikke et tilfældigt afsnit, jeg læste op; det var bogens konklusion. Bogen indeholder 5 afsnit. Den pågældende forfatter, som kommer med denne konklusion, han er enten aleneforfatter eller medforfatter til de 4 af disse 5 afsnit og har skrevet bogens forord.

Jeg synes i hvert fald, at det meget klart viser ensidigheden, og vi ser altså, at nogenlunde tilsvarende kritik er gjort gældende over for andre udgivne bøger, uden at det har givet anledning til nogen påtale.

Hvis ministeren ikke mener at kunne påtale denne ensidighed, så synes jeg, at andre bør interessere sig for at få standset dette misbrug af skatteydernes penge, som anvendes til et formål, som ikke kan have været hensigten hos dem, der gav tilslutning til, at oplysningsarbejdet her skulle sættes i gang.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg ville måske gerne fraråde, at man lagde oplysningsarbejdet om energipolitik for had. Vi har i nogenlunde enighed i dette ting lagt en slagplan for, hvordan vi skyldte befolkningen en oplysning om energiproblemer, inden vi tog stilling bl. a. til det ikke uvæsentlige spørgsmål, som hr. Ninn-Hansen rejste, men som jeg håber han er enig med mig i fortsat bør ses i en større energipolitisk sammenhæng. Derfor tror jeg, det er værdifuldt, at vi giver denne oplysningskampagne en chance for at forløbe.

Jeg forstår, som jeg har sagt det tidligere, godt, at hr. Ninn-Hansen og andre kan føle

sig irriterede over enkelte afsnit i enkelte bøger, men jeg er ikke enig i, at enkelte afsnit betyder ensidighed. Det ville det gøre, hvis der kun fandtes afsnit af en holdning som den, hr. Ninn-Hansen beskriver, men hvis hr. Ninn-Hansen gennemgår det bogmateriale, der hidtil er udkommet, gives der udtryk for en varieret række af forskellige synspunkter, og alsidighed kan også være at konfrontere to ensidige synspunkter med hinanden.

Jeg håber, at vi kan give energioplysningsudvalget lejlighed til at gøre sig færdig, at vi kan give oplysningsarbejdet en chance i de kommende måneder, så de beslutninger, hr. Ninn-Hansen efterlyser, kan blive taget med en bredere opbakning i befolkningen, end det måske ellers ville kunne lade sig gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Steen Folke* (VS) til socialministeren:

„Finder ministeren det korrekt over for folketingets socialudvalg at indkalde nogle borgerlige partier til en separat drøftelse af nedskæringerne på daginstitutionerne med henblik på at træffe en i realiteten bindende aftale i sagen, før socialudvalget har haft lejlighed til den grundige gennemgang af hele spørgsmålet, som ministeren lovede fra folketingets talerstol den 12. september 1975?

(Spm. nr. 18).

Socialministeren (Eva Gredal):

Den 12. september lovede jeg at mødes med socialudvalget i begyndelsen af det nye folketingsår, således at vi kunne drøfte daginstitutionernes forhold og fremtidige udvikling, og dette løfte vedstår jeg naturligvis. Som følge af det røre, der er på dette område, kan ingen mere end jeg være interesseret i, at vi får lejlighed til at drøfte den politik, der bør føres på daginstitutionssområdet.

Jeg ser imidlertid intet modstridende i, at regeringen før og eventuelt sideløbende med forhandlingerne i socialudvalget optager kontakt med de partier, der står bag folketingsbeslutningen af 30. april i år. Lad mig i øvrigt understrege, at en ændring af beslutningen af 30. april 1975 naturligvis kun kan træffes af folketinget.